

Имам една мечта - да учим и живеем заедно

Имам много мечти. Мечтая да съм голям, да завърша образование, да имам хубаво семейство, да стана футболист или кмет.

Казвам се Димитър Лилянов Божинов. Живея в село Буковлък и уча в ОУ „Климент Охридски“ II клас в същото село. Аз съм ром и живея в ромската махала.

Идвам редовно на училище, уча се, участвам в програми. В нашия клас децата рядко се обиждат и не се бием. Но в махалата понякога се държат лошо, обиждат се и скачат на бой. Аз не искам това да се случва и ги разтървавам, ако мога или търся помощ, за да спрат.

Имам прекрасно семейство - мама, тате, брат ми, сестра ми и аз. Мама и тате от много години работят в голяма шивашка фирма в гр. Плевен. По-мургави сме и понякога малко в говора ни личи, че сме роми. Те ми разказаха, че когато са започнали работа хората от цеха са странели от тях, защото са мислели лоши неща за ромите. Сега мама и тате казват, че хората, с които работят и началниците ги уважават. Спечелили са уважението им, защото и те ги уважават, работят и изпълняват работата си, както трябва. Ходят на банкети заедно, празнуват заедно и роми, и българи.

Мама и тате ни казват, че и нас в началото няма да ни приемат, но ако сме честни, точни и си вършим работата и нас ще ни уважават и всичко ще е наред. Понякога и аз ходя с тях на тяхната работа. Всички ми се радват, черпят ме, разпитват ме за ученето. Радват ми се, че чета, пиша и смятам и имам много шестици.

Когато порасна искам да стана футболист или кмет. Тате и брат ми играят във футболен клуб и ходим на мачове - играем и често побеждаваме. Брат ми ходи да тренира в клуб с треньор, скоро и мен ще запишат.

Моят чичо е кмет на с. Буковлък. Той се грижи и за ромите, и за българите. Всички го търсят, помага им и те го уважават. Искам и аз като стана голям и се изуча да стана като него. Ще помагам на всички хора от селото. Ние живеем заедно и трябва да си помагаме.

Гадно ми е като отидем някъде и разберат, че сме роми, да мислят за нас, че крадем, че се бием или сме неграмотни. Искам да успея и да покажа, че не сме такива.

За да напиша това, малко ми помогна госпожата. Тя поправи изреченията ми, но мислите са мои. Ще уча, ще тренирам и искам да съм най-добрия футболист. Като стана на 40 години искам да съм кмет в нашето село Буковлък. Има много време дотогава, но с учене и упоритост дано се сбъднат мечтите ми. Няма значение от какъв етнос сме, важно е да сме умни, образовани, трудолюбиви хора и да се уважаваме.

Автор: Димитър Лилянов Божинов - 9 год.
с. Буковлък 5839
ОУ „Св. Климент Охридски“, с. Буковлък,
Класен ръководител: Таня Господинова